

Bogusław Ignacy Rybicki  
Pełnomocnik Wyborczy Kandydata na Prezydenta  
Rzeczypospolitej Polskiej Romualda Starosielca  
ul. Wiejska 18, lokal 18  
00-490 Warszawa  
tel. 22 349 32 00

Warszawa, dnia 3 kwietnia 2020 r.

Sąd Najwyższy  
Plac Krasińskich 2/4/6  
00-951 Warszawa

sygn. ZPOW-6020-16/20

## SKARGA

### W TRYBIE WYBORCZYM DO SĄDU NAJWYŻSZEGO NA UCHWAŁĘ NR 103/2020 PAŃSTWOWEJ KOMISJI WYBORCZEJ (PKW)

z dnia 02.04.2020 r. w sprawie odmowy rejestracji kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Romualda Tadeusza Starosielca w wyborach zarządzonych na dzień 10 maja 2020 roku.

Działając w imieniu Komitetu Wyborczego kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Romualda Starosielca w wyborach zarządzonych na dzień 10 maja 2020 roku, na podstawie art. 304 p.gf. 6 kw zaskarżam w całości uchwałę PKW Nr 103/2020 i wnoszę o zarejestrowanie na liście oficjalnych kandydatów na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Romualda Starosielca.

### UZASADNIENIE

Uchwała Państwowej Komisji Wyborczej nr 103/2020 z dnia 2 kwietnia 2020 roku odmawiająca rejestracji kandydata na Prezydenta RP Romualda Starosielca nie uwzględniła w swej sentencji nadzwyczajne okoliczności związane ze stanem epidemii, uniemożliwiającej zbiórkę podpisów poparcia z powodu ryzyka związanego z życiem i zdrowiem wszystkich wolontariuszy zaangażowanych w tym procesie oraz wynikającymi ze stanu epidemii przepisami prawa ograniczającymi poruszanie się oraz organizowania zgromadzeń i zbiórek ulicznych.

Już od ostatniej dekady lutego 2020 roku przedstawiciele najwyższych organów państwowych uprzedzali obywateli w środkach masowego przekazu o realnych zagrożeniach dla zdrowia i życia ludzkiego wynikających z faktu rozszerzania się pandemii koronawirusa. Te działania władz w poważnym stopniu ograniczały kontakty międzyludzkie, natomiast ogłoszenie w dniu 13 marca 2020 roku stanu zagrożenia epidemicznego, spowodowały zatrzymanie akcji zbierania podpisów poparcia.

Z treści Uchwały PKW wynika, że okres w jakim zbiórka podpisów poparcia mogła być prowadzona przez 26 dni marca oraz 23 dni lutego. Dzieląc zatem określoną w Kodeksie Wyborczym liczbę stu tysięcy głosów poparcia kandydatury przez okres 49 dni można snadnie przyjąć, że do skutecznej rejestracji Romana Starosielca jako kandydata na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej winien on zbierać codziennie podpisy poparcia obywateli. W dniu 13 marca 2020 roku podjęto decyzję o wprowadzeniu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego, a następnie stanu epidemii (od 20 marca 2020 r.).

Skarżący podnosi, że fakty te winny skutkować proporcjonalnym przeliczeniem siły poparcia kandydata. Poza sporem pozostaje, że od dnia ogłoszenia stan zagrożenia epidemicznego prowadzenie zbiórki podpisów stało się niemożliwe. Jako przykład wskazuję Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 24.03.2020 roku, które zakazując przemieszczania się obywateli na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, wskazuje wyjątki wśród których nie ma osób – członków Komitetów Wyborczych i wolontariuszy związanych z procesem zbierania podpisów i ich dowozu do siedzib Komitetów Wyborczych. Oto fragment tego rozporządzenia;

*W okresie od dnia 25 marca 2020 r. do dnia 11 kwietnia 2020 r. zakazuje się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej przemieszczania się osób przebywających na tym obszarze, z wyjątkiem przemieszczania się danej osoby w celu:*

*1) wykonywania czynności zawodowych lub zadań służbowych, lub pozarolniczej działalności gospodarczej, lub prowadzenia działalności rolniczej lub prac w gospodarstwie rolnym, oraz zakupu towarów i usług z tym związanych;*

*2) zaspokajania niezbędnych potrzeb związanych z bieżącymi sprawami życia codziennego, w tym uzyskania opieki zdrowotnej lub psychologicznej, tej osoby, osoby jej najbliższej w rozumieniu art.115 §11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997r. – Kodeks karny (Dz. U. z2019r. poz.1950 i2128), a jeżeli osoba przemieszczająca się pozostaje we wspólnym pożyciu z inną osobą – także osoby najbliższej osobie pozostającej we wspólnym pożyciu, oraz zakupu towarów i usług z tym związanych;*

*3) wykonywania ochotniczo i bez wynagrodzenia świadczeń na rzecz przeciwdziałania skutkom COVID-19, w tym w ramach wolontariatu;*

*4) sprawowania lub uczestniczenia w sprawowaniu kultu religijnego, w tym czynności lub obrzędów religijnych.*

Zwrócić też trzeba uwagę na fakt iż okres w którym kandydat mógł prowadzić zbiórkę podpisów uległ skróceniu z racji opieszałego zdaniem skarżącego trybu pracy Państwowej Komisji Wyborczej. Proces zbiórki podpisów dzieli się na dwa okresy pomiędzy którymi prowadzenie zbiórki jest w myśl obowiązujących przepisów niedopuszczalne. Pierwszym progiem wyborczym jest zebranie tysiąca podpisów poparcia poprzedzające proces rejestracji komitetu wyborczego. W okresie tym zbiórkę podpisów prowadzić mogą wyłącznie członkowie komitetu popierającego kandydata na prezydenta. Po zebraniu pierwszego tysiąca i rejestracji Komitetu jego pełnomocnik wyborczy uzyskuje mandat to zaangażowania w proces zbiórki podpisów wolontariuszy nie będących członkami komitetu. W wypadku kandydata Romualda Starosielca proces rejestracji komitetu popierającego jego kandydaturę trwał trzy dni . Dokumenty niezbędne do rejestracji złożono w dniu 24.02.2020 roku a postanowienie o rejestracji wydano dnia 27.02.2020 roku.

W okresie poprzedzającym rejestrację komitetu zdaniem pełnomocnika wyborczego niedopuszczalne było prowadzenie kampanii wyborczej a więc i zbieranie podpisów. Skoro zatem Romuald Starosielec przez okres trzech dni pozostawał poza możliwością prowadzenia zbiórki podpisów z wyłącznej winy PKW to skutki owej zwłoki w dokonaniu rejestracji nie mogą obciążać kandydata pozbawiając go biernego prawa wyborczego.

Skarżący został zatem na podstawie przepisów epidemiologicznych pozbawiony możliwości prowadzenia zbiórki podpisów przez ostatnie dwa tygodnie do dnia 26 marca 2020 r. Skoro zatem w okresie od 05 lutego do 13 marca 2020 r. to jest przez 36 dni poparcie kandydata potwierdziło swoim podpisem 78 347 obywateli, z tego PKW uznała 75 288 podpisów za złożonych prawidłowo, to uznać należy zebrał on wymagane poparcie wyborców.

Zwrócić też trzeba uwagę że PKW nie wskazała w uzasadnieniu skarżonej uchwały powodów zakwestionowania 3059 złożonych podpisów oraz nie dopuszczono Pełnomocnika Komitetu do możliwości obserwowania procesu sprawdzania tych podpisów. Skarżący kwestionuje zatem ustalenia PKW co do ważności złożonych podpisów uznając że zebrane i uznane za nieprawidłowo złożone podpisy pozwalały na weryfikację czy składający je obywatela korzystają z czynnego prawa wyborczego w wyborach zaplanowanych na 10 maja 2020.

Zdaniem skarżącego działanie PKW zarówno w zakresie nie przedstawienia detali weryfikacji podpisów i czasu rejestracji komitetu naruszyły standardy równego traktowania kandydatów pozbawiając Romualda Starosielca prawa do rejestracji w wyborach prezydenckich.

Należy przy tym dodać, że wiele z już zebranych podpisów poparcia do dnia ogłoszenia stanu epidemicznego 13 marca br. nie mogła dotrzeć do siedziby komitetu z uwagi na prawne ograniczenia obywateli do swobodnego poruszaniu się, ograniczenia czasowe funkcjonowania Poczty Polskiej oraz obawy wolontariuszy przed opuszczaniem domów.

Decyzja PKW o odmowie rejestracji kandydata na Prezydenta RP narusza art. 2 i art. 6 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z uwagi na naruszenie zasady norm równości oraz praw obywatelskich. Narusza art. 127 Konstytucji RP oraz art. 287 Kodeksu Wyborczego poprzez naruszanie praw obywatelskich przez władze państwowe.

Pragniemy ponadto podkreślić, że Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej w art. 4 przyznaje że *władza zwierzchnia w Rzeczypospolitej Polskiej należy do Narodu*. Wobec zaistniałych okoliczności ograniczających normalny przewidziany prawem tryb wyborczy w zbieraniu podpisów poparcia i tym samym wykluczający kandydata z rywalizacji wyborczej, należy przyznać wyborcom, czyli Obywatelom Rzeczypospolitej Polskiej, którzy są źródłem prawa, możliwość wypowiedzenia się poprzez poparcie lub brak poparcia tego kandydata w procesie wyborczym.

Pragnę podnieść z całą mocą, że Państwowa Komisja Wyborcza złamała podstawowe zasady wykładni prawa i idące z nimi w parze zasady współzycia społecznego. Władze państwowe wprowadzając restrykcyjne zapisy prawa wynikające ze stanu epidemii winny dokonać stosownych zmian w Kodeksie Wyborczym uwzględniając wpływ tych ograniczeń na czynności w procesie wyborczym, który jest w naszym kręgu cywilizacyjnym istotą demokracji i spoiwem państwa.

W tych warunkach następuje destrukcyjna dla naszej wspólnoty, utrata zaufania obywateli nie tylko do władz rządowych ale również do instytucji polskiego państwa. Faktyczne pominięcie wykładni systemowej i korelacji przepisów wyborczych i sanitarno-epidemiologicznych czyni Uchwałę PKW wadliwą. Skarżący zwraca jednak uwagę na fakt iż Kodeks Wyborczy w realiach pandemii nie daje Państwowej Komisji Wyborczej zbyt szerokich kompetencji do wykładni prawa i odejścia od wykładni gramatycznej na rzecz wykładni systemowej. Zdaniem skarżącego Państwowa Komisja Wyborcza powinna mieć delegację prawną do rejestracji kandydata na urząd prezydenta w wypadku gdy ze względów niezależnych od niego nie mógł on spełnić wymogów ustawowych. Brak takiego przepisu szczególnego jest faktyczną podstawą dla której skarżoną uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej i należy to zmienić stwierdzając iż Romuald Starosielec jest kandydatem na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej oraz nakazać umieszczenie jego nazwiska na kartach wyborczych. Zwrócić należy uwagę, że zlekceważenie woli blisko 80.000 wyborców narusza w sposób oczywisty zasadę zaufania obywateli do organów

państwa, które jak widać w tym przypadku nie stworzyły prawa dostatecznie uwzględniającego obecne, rzeczywiste warunki.

Należy też nadmienić, że zaistniał już pewien precedens w kwestii ilości zebranych podpisów popierających kandydata. To znana już szeroko Uchwała SN I NSW 4/20. Podzielając argumentację tamże zawartą wnoszę jak na wstępie.

Bogusław Ignacy Rybicki